

O poklad strýce Juráša

Název práce

Cesta letopočtem

Jméno a příjmení: Adéla Hanskutová
Třída: 9.B
Věk: 14 let
Téma: Jak dojít v životě ke správnému výsledku
Cesta letopočtem
Adresa: Sídliště 6. května 1049, 756 54 Zubří
Škola: ZŠ Zubří, Hlavní 70, 756 54 Zubří
Telefon: 571 658 920
Datum: 15. 11. 2013

Cesta letopočtem

Kdysi dávno v pravěku
dařilo se člověku.
Žádná kuchyň, žádné domy,
pouze jeskyně a stromy.

Lov mamutů jednou týdně -
s oštěpem šlo to vždy bídne.
Když se lov ale povedl,
každý se hned přejedl.

Křesání pazourkem byla fajn zábava
do doby, než se stala věc záhadná.
Z kamene vyprskla jiskřička ohýnku,
a tak si lidé postavili kuchyňku.

Malby a kresby na stěny jeskyně
kreslili lidé při kdejaké příčině.
Byla to skoro většinou zvířata,
která k jídlu ulovil pravěký pantáta.

O pár let později přišel už starověk,
a tak nám odchází chlupatý pračlověk.
Teď máme dobu prvního obydlí,
lidé už nebudou v jeskyni nastydlí.

Starověk má v sobě i dobu bronzovou,
také klínové písmo se stalo věcí hotovou.
Lidé psali na hliněné destičky
a učili tak psát i své malé dětičky.

A teď nám přichází dějinná epocha,
která nám přivádí nového jinocha.
Karla IV. mám zrovna na mysli,
máme tedy středověk, to si každý domyslí.

Karel IV. byl velmi významnou osobností,
nosil totiž v hlavě celkem hodně vědomostí.
Proto byl asi zvolen českým králem
do doby, než se stal velký malér.

Král prohrál boj s nemocí
pár hodin před půlnocí.
Na trůn sedl jeho syn,
pojmenován Václav byl.

Václav nebyl moc dobrý král,
a tak pojďme zase dál.
Trochu na jih se podíváme,
Kolumba tu hnedka máme.

Kryštof obeplul lodí prý celý svět,
tenhle příběh, už ale známe všichni nazpaměť.
Ani karaky a karavely
Kolumbovi nechyběly.

Rytíři také patří do této doby,
bitky a turnaje byly jejich hobby.
Měli vždy na sobě kovové brnění,
aby tak často nebyli zranění.

V turnaji rádi zlepšovali techniku,
proto měli často celkem dobrou taktiku.
Průběh spíš připomínal sportovní utkání,
jeden rytíř druhého na koni rychle nahání.

Ted' půjdeme zas o krok dál,
na území vládne jiný král.
Novověk je na řadě
a nový vládce na hradě.

Albrecht z Valdštejna je prý velká osobnost,
v třicetileté válce si vyžádal velkou pozornost.
Též Marie Terezie byla velmi známá,
školní docházku si vymyslela sama.

Jednoho dne v červenci padla i Bastila,
která do počátku revoluce patřila.
Všude samé gilotiny a vydání ústavy,
Bonaparte a Robespierre byly známé postavy.

Tahle velká revoluce měla dobré cíle,
proto asi také trochu přidala na síle,
"Volnost, rovnost, bratrství" bylo její heslo,
všechno tohle jako by se lidem z nebe sneslo.

Po skončení revoluce nastalo zde hodně změn,
svoboda už neplatila pro privilegované stavy jen.
Lidé si před zákonem byli všichni rovni,
a než začala další válka, mohli být svobodní.

Moderními dějinami proplujeme ještě kus,
první válka, druhá válka - byl to chvíli vážně hnus.

Všude samé zabíjení a krvavé louže,
z děl bylo po okolí vždycky plno kouře.

První a druhá světová
si vojáky vychová.
Prvně plyn a potom dělo,
všechno se v těch válkách smělo.

Bodák, kolt a dýka
by zabily i býka.
Dodnes, skoro po století,
nezná se počet obětí.

Všichni lidé ronili slzy,
ale naštěstí to přešlo brzy.
Komunisté přišli k nám
a ukázali, kdo je tu pán.

První člověk ve vesmíru je prý také známý.
Gagarin byl vyslán lodí, a to nejsou klamy.
Oblékl si skafandr, řekl jednu větu,
posadil se do lodi a byl připraven k letu.

Po sto osmi minutách přistál zase na Zemi,
vyšel z lodě, pousmál se a přivítal se se všemi.
Jednou ale v letadle, když nějaký čas uplynul,
při cvičném letu s instruktorem nečekaně zahynul.

Chvíli na to v létě v srpnu zažili jsme další strach,
Český rozhlas v naší zemi vykřikoval na poplach.
Sovětská zem ráda by nám v této době vládla,
při plnění toho přání Brežněv dělal kádra.

Do toho všeho Východ, Západ měl studenou válku,
hádali se pořád spolu i přes velkou dálku.
Jenom samé zbrojení a dohoda žádná,
situace v této době byla velmi vážná.

A co bude se dál dít?
Budem ještě vůbec žít?
Tam je válka a tam taky,
všichni okolo jsou straky.

Chvíli je dobře, hned na to krize,
hlavně, že je televize.
Bez mobilu ani krok,
každý druhý už je cvok.

Notebooky a počítače...
Bez facebooku? Tobě skáče?
Nutí mě to k zamyšlení,
vždyť o tomhle všem život není.

Hlavní je být živý, zdravý,
mít rodinu a kamarády.
No, uvidíme za pár let,
k čemu dojde tento svět.